

" Rust nu maar uit,
je hebt je strijd gestreden,
en je hebt het ontzettend moedig gedaan.
Wie kan begrijpen wat je hebt geleden,
wie kan voelen wat je hebt doorstaan."

Dit weze een uitnodiging
tot een vroom gebed voor

Mejuffrouw

MARTHA DE COCK

dochter van wijlen

de Heer Jozef en Mevrouw Alice DE VOS

Geboren te Sint-Maria-Horebeke op 23 mei 1922
en vol overgave naar de Heer teruggekeerd
te Roeselare op 29 december 1994, gesterkt door
de sacramenten en de gebeden van de H. Kerk.

Opgegroeid in een diepgelovig gezin, is zij de weg
ten leven gegaan, rotsvast vertrouwend op de chris-
telijke levenswaarden, die ze van thuis uit had mee-
gekregen.

Het vroegtijdig heengaan van vader heeft haar ge-
tekend en geleidelijk aan heeft zij in stilte en met
de eenvoud die haar eigen was, het gezin verder
geleid. Zij voelde zich daadwerkelijk verantwoordelijk
voor haar zusters.

In haar omgang was zij steeds voornaam, taktvol,
correct, en dankbaar voor de minste attentie tegen-
over haar. Ze vervulde plichtsbewust en geduldig
haar taak. Uit een eerlijke bescheidenheid plaatste

zij zichzelf nooit op de voorgrond. Ze bewonderde
Gods scheppende kracht in de schoonheid van de
natuur tijdens haar vele wandelingen, sinds ze nu
reeds tien jaar geleden het beroepsleven waarvel
had gezegd.

De rust die ze uitstraalde, ontsproot uit haar diep
geloof en haar devotie tot O.-L.-Vrouw. Jarenlang
nam ze deel aan de diocesane bedevaart naar Lourdes.
Enkele ogenblikken nadat ze voor het laatst de Heer
had ontvangen in de H. Communie, heeft ze van het
leven, dat ze lief had, afscheid genomen, in de
overtuiging dat, als wij met Christus gestorven zijn,
wij met Hem zullen leven (2 Tim.2,11).

Martha, je hart is stil geworden, je ogen zijn gesloten,
je zorgzame handen rusten nu. Wij zullen je missen,
maar we geloven samen met jou : je maakt het goed,
je bent al thuis in het Licht waar wij nog naar zoeken.
Spreek nu samen met Marcella ten beste voor ons.

Lieve zuster Clara, ik had je dit alles willen besparen.
Oprecht wil ik je danken voor je nooit aflatende
aanwezigheid bij mijn ziekbed. Met dezelfde liefde en
geborgenheid, waarmee wij samen destijds Marcella
hebben verzorgd, heb je nu ook mij omringd. Mijn
grootste verdriet is het van jou te moeten achter-
laten.

Ik had nog vele jaren met je willen doorbrengen,
doch de Heer heeft het anders beslist. Zijn wil
geschiede.

Dank voor alles !

O.-L.-Vrouw van Lourdes, bid voor ons

Mejuffrouw Clara De Cock,

De families De Cock en De Vos

danken U voor uw troostvolle blijven
van deelneming en gebed.

otte